

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1-70 кор

За границю

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а не возьмеш младости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят в 5^{1/2} год. пополудня.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. л. Домбровського (Хоруцини). Експедиція місцеві в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламанні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Угорське пересиленє.

(X) Як ми вже звіщали, угорський сойм відрочений до 1. марця. Сойм розійшов ся після відчитаня королівського рескрипту, без бюджету, без вибору делегацій, без ухваленя побору новобранців, взагалі без всякої законодавчої ухвали. Ухвалено лише засторогу проти частого відрочуваня сойму, а сим разом випала та засторога вельми рішучо і звучить мов би погроза. Ся засторога має тим більшу вагу, що ухвалено її однодушно і то як в посольській палаті, так і в палаті вельмож, так що сьогодні нема навіть дрібного сторонництва, котре би стояло за правительством.

Але се відроченє ріжнить ся ще й з політичного становища від попереднього. Не лише Корона, але й соймові сторонництва мимо застороги прийняли речинець 1. марця задля того, позаяк з тим днем мають вийти в життя нові торгові договори і нова цілова тарифа, позаяк дальше дотеперішні відносини не дадуть ся удержати. До того часу також конечно треба буде управити відносини між Короною а Угорщиною, щоби забезпечити економічне положенє монархії.

Правительство і сим разом не явило ся в соймі, а сим зложило доказ, що всякі єго надії на який небудь успіх змарніли. Бар. Феєрварі сподівав ся, що єму поведе ся хочби якусь частину ліберального сторонництва приєднати для своїх змагань і тим способом дати почин до утвореня поступового сторонництва, котре моглоб служити підпорою правительства, а тимчасом склало ся так, що ґр. Тіса, зненавиджений коаліцією, перейшов з лібералами на єї сторону. Таким способом з усіх змагань бар. Феєрварого остало ся лише одно, а іменно начерк загального

права виборчого. Але й сему начеркови судила ся незвичайна доси в парламентарній практиці доля, міністер внутрішніх справ Крістофі не міг сего начерку внести в сойм, а оповістив єго в дневниках. Одначе яка небудь доля доведе ся дальше сему начеркови виборчого права, він не дасть ся вже усунути з дневної черги, а скорше чи пізнійше вирине на парламентарній видівні і причинить ся до підорваня теперішньої верховлади мадярської олігархії. Начерк сей виборчої реформи має сю недочоту, що складає ся лише з виборчої ординації і просторих пояснень, а нема в ній найважнійшої річи, т. є. поділу виборчих округів, котрий з огляду на національні відносини в Угорщині має рішаче значенє, позаяк Угорщина має національно ріжнородне населенє.

Начерк сей признає діяльне право виборче кождому, що найменше 24-літньому горожанинови угорському, що умів читати і писати (хочби навіть в немадярській мові), одначе ті неграмотні горожани, котрі доси користували ся сим правом, задержать єго на дальше при двох слідуєчих виборах. Довшого засидженя не вимагає ся, лише при страдальнім виборі вимагає ся від кандидата посольського, щоби бун десять років угорским горожанином і умів по мадярски. Місцями вибору мають бути більші громади і осідки окружних нотариятів. Правительство обовязанє в рік після ухваленя сей виборчої ординації предложити соймови закон про поділ виборчих округів. Годі сподівати ся, щоби сойм ухвалював наперед виборчу ординацію, не знаючи, який буде поділ виборчих округів і таким способом наперед уже вязав ся. Задля того сей начерк виборчої ординації має більше агітаційне, як організаційне значенє. Всеж таки раз кинена в широкі верстви населеня гадка

виборчої реформи в напрямі загального голосованя остане в тямці населеня і скорше чи пізнійше здобуде собі право горожанства.

Начерк виборчої ординації Крістофієго надає ще більшу перевагу мадярському живлу, як доси, бо коли дотепер на мадярське живло припадає 56%, то нова виборча ординація доводить до сего, що мадярське живло мало би 61 1/4%. Як далеко обмежає вимаганє грамотности горожан у виборчій праві, виходить із сего, що на 1.800.002 мужчин понад 24-літних, котрих матерним язиком не є мадярський, умів читати і писати, а також по мадярски говорити 401.970 = 21 1/4%.

Як зросло би число виборців, побачимо з отсих чисел. В р 1904 було 1.048.976 виборців, коли тимчасом на основі нової виборчої ординації можна їх сподівати ся 2.621.731.

Угорський сойм піддав ся відроченю висловленому королівским рескриптом, щоби не палити за собою всіх мостів і лишити собі спромогу до нових переговорів з Короною. Одначе заява сойму застерігає ся супроти всяких послідовностей і зазначає, що не зрікає ся ніяких прав національних. З сей заяви пробиває ся також погроза, що дальше відрочуванє могло би довести до насильного опору, а оклик з крайної лівниці про день 14. цвітня 1849. р. себ то про ухвалу Дебречинського сойму, котрою на внесене Людвика Кошута Габсбурську династію лишено угорського престола, вказує наглядно, з якими почуваннями угорська коаліція хоче розпочати мирові переговори.

(Конець буде).

Про повторюванє.

(Що, коли і як належить повторювати?)

(Дальше).

Дуже богато виображінь відновлює ся в нашій уяві докладно, а много менше докладно, мимо памяти, яка посідає в природній степені розвинені прикмета. Причиною нерівномірного консервованя вражінь є неоднакове успосібленє чоловіка в хвилі, коли вражіння приймає. Причини неоднакового успосібленя можуть бути ріжні, психічної або фізичної натури. Зле приймаємо вражіння тоді, коли вьємо дуже стревожені, ажжурені, коли маємо багато думками запрятану уяву, коли взагалі наш стан духовий є приголомшений з причин фізичних. Зле приймаємо вражіння, коли нас томить якась хвороба биль голови, недиспозиція жолудка, невиспанє або коли ми є оголомшені горячими напівками. Тоді хоч сильна память не була спосібною заховувати вражінь з вишнього світа і тільки головні начерки з них позіставляла; в виду того заходить потреба сего, що було тоді вражінєм (виклад, оповіданя а навіть демонстрацію) повторити. Тимто в школах старають ся учителя

раз оброблені уступа, виложені партиї повтаряти з учениками через відпитанє.

Повторювати ще потреба й задля другої вишньої причини а іменно, що не всі слухачі (ученики) є рівно уздібнені. Часто зустрічаємо ся з такими умами, котрі мимо уваги не є здібні, до повтореня того, що чули (викладаного), говоримо о таких, що мають слабу память, они не є приготовані на такі вражіння, се їм видає ся або за дуже не яснє або глупе. Отже тут є причини або слабого підготованя, або страсеня мізкового в дитинячих літах або в наслідок легкого житя, або хйба єя є отримана по родичах. Дурноваті родичі мають дурноваті діти. Досліді виказали, що діти родичів пияків або діти початі в хвилі, коли родичі були пиві або подражнені наркотиками, такі діти майже з правила будуть мати слабу здібність заховувати в памяти вражінь, будуть туманами. Маючи так ріжнородну молодіж в школі сильнійше і слабше духово розвинену, повинен отже учитель, вибраний материял повторяти, щоби була в класі хоч в часті одноцільна уровень відомостей в учеників.

Заходять питанє, як має учитель повторювати материял з учениками, почавши від першої класи.

На найнижшій степені науки повинен учитель повторювати з учениками взятий материял стереотипово, бо сего потребує розвиток духовий малої дитвори. Отже учитель повинен ставити при повторюваню такі самі питаня і в такім самім порядку, в яким був браний науковий материял (повістка чи байка, або оповіданє). В той спосіб поступаючи, поглублює ся память учеників, позаяк доривочні питаня, на котрі потреба певного застановленя, такі для малої дитвори є ще за тяжкі і ціли своєї ними не осягнємо.

В висших класах, щораз то труднійших питань уживє учитель при повторюваню, щоби ученик мав нагоду шукати в своїй памяти виображінь і щоби їх лучив з собою самостійно.

Старші ученики не люблять стереотипового повторюваня річий, они потребують доконче окрашеня. За часто повторювані річи (викладу, повістя, звороти або самі слова) в тім самім порядку ведуть старшого ученика до легковаженя собі не лише предмету, але також і самого учителя або виховуючого, котрий з привички о одній і тій самій річі говорить. Людська уява потребує щораз цікавіших новин, а тим більше молодий хлопець чи дівчина. Тимчасом декотрі учителі, батьки або матери засліплені в своїй

Повстанє Лотишів

Повстанє Лотишів в Інфляндії обняло цілий край і зарвало всю власть в свої руки. Тим дивніше се, що Лотиші се малий, заледви півтора-мільоновий народець, який так само, як трохи від них численніші Литовці становлять наче оазу на розграничу славянського і германського світа, та здавалося присуржені на судьбу повільної асиміляції і цілковитого зануку. Але видко, що національна ідея тим кріпше лучить тих, що чують себо загроженими так задля своєї малочисленности, як і слабосильности. Лотиші кинули ся з диким завзятем спершу на двори німецької переважно шляхти, а відтак підступили і під міста, заняли Ригу і установили своє правительство, яке вже уконституовало ся в новий народний збір і обняло правительствену власть.

Президентом сего правительства є лотиский пастор протестантского віроісповіданя. Порішено зрвати всі зносини з російським правительством і приготувати цілий край до правильної оборони против російських війск. Російське правительство мусить підняти тепер правильну кампанію, коли схоче одержати край назад. Однак оно не має війска а і се, яке має, не є певне. Надто генерал Соллогуб, іменованій оноді тимчасовим генерал-губернатором Інфляндії навіть не нюхав пороху в своїм житю, відбувши цілу свою кар'єру в петербурських канцеляриях.

З причини лотиских подій «Новое Время» виступає остро против Німеччини, яку помагає о се, що умисне підбурила Лотишів, щоби відтак мати позір до окупації надбалтійських провінцій.

Однак в виду залізничного і поштового та телеграфічного страйку, який згор розпочав ся в Росії разом з генеральним страйком, вісти про се повстанє не є певні. І так Berl, Tageblatt одержав дорогою на Петербург з Риги урядове запереченє, що розширювані поголоски, немов би в Ридзі панувала революція, є зовсім неправдиві, Російські власти твердять, що в Ридзі не було жадних поважніших подій, а в провінції тільки локальні заворушеня і непорядки до яких не можна привязувати більшого значіння, як тільки те, що ватаги зброєних мужиків палять і рабують двори, о скільки не перешкодить їм в тім самооборона.

Промова пос. М. Василька

(в державній раді д. 15. грудня 1905. при дебаті над бюджетовою провізорією).

Висока палато! Сего року маємо вже другу бюджетову провізорію; першу ухвалено в літі, а нині маємо заняти становище до провізорії на дальших шість місяців. Для 27. червня с. р. голосували за провізорією лише п'ятдесятані державні сторонництва. Наш клуб, що заступає четверту що до числа народність в Австрії, голосував в червні так само як і давніше проти провіторії, бо бачив також і міністерство Гавча в обіймах польского кола.

печальности, правлять дітем морали доброго захованя, пильности і науки і то безнастанно на ту саму нугу (спосіб), уживаючи тих самих похвал, нагород або фізичних та духових кар. Через таке поступованє вироблює ся у дитини рівнодушність до особи виховуючої і єї слів та затрата амбіції у питомця. З уст сина або дочки, або й ученика, котрим настоятелі правили морали, довелось нам нераз чути такі слова: „Старий говорить, бо старий, хто би на се вважав, мусів би хіба глузди потеряти“.

Коли ученикам за багато докорів учительських або єго стереотипових способів відпитуваня, тоді старають ся зробити собі з него предмет насмішок, в яких представляють учителя, яко досить ограничененого дурня. Ми кажемо, що сему винні ученики, що їм брак оглади і вихованя, а тимчасом винен сему сам учитель

(Конець буде).

Тепер маю іменем мого клубу виложити причини, чому ми змінили наше становище до правительства і чому уважаємо теперішню халлю за відповідну, щоби правительству дати, тек сказати, якийсь задаток нашого довіря. Ми від давна уважали за головне жерело всеї недолі руского народу в Австрії несправедливу ординацію виборчу і спосіб виборів. Від давна одною з найголовніших точок нашої програми була зміна виборчої ординації; ддятого річ врозуміла, що в хвилях, коли найшло ся правительство, котре сю точку нашої програми приймає за свою, ми з недовіря до правительства, ще й нині з неодої причини оправданого, переходимо на становище вижидаче. А з уваги, що головними противниками правительства в справі виборчої реформи являють ся наші відвічні вероги, видає ся нам оправданим навіть троха більше ніж вижидаче становище до правительства.

Що головним жерелом всяких кривд, яких зазнають Русини, особливо в Галичині, є віддана виборче право, на те находять ся докази в цілих томах стенографічних протоколів парламентарної бібліотеки, які у всяких жалобах, пропамятних письмах і т. и., котрі подавано до правительства, а навіть до трону.

Після теперішньої виборчої ординації могли би ми вибрати собі 24—25 послів. Але і сего малого числа мандатів не годні ми дістати через те, що наслідком виборчої ординації приходять сюди з Галичини так велике число польских послів не тільки від польской народности, але і від одної класи, можна сказати, одної кліки тої народности. А що кожде правительството мусить числити ся з так великим числом послів, то й вони завжди уважали за свою ціль для власних олігархічних забаганок заарендувати Галичину для себе.

Я мшу тут виразно зазначити, що ані я ані мї товариші ані взагалі руский народ не має найменшої ненависти до Поляків; а все, що о тім від довгих літ говорить ся і пишє ся з польской стороны, мовби Русини були запеклими ворогами Поляків, має лише тую ціль, щоби роздувати в краю шовінізм, закривати свої власні наміри та спокійно і незамітно господарити між обома народами.

Ддятого справедливої виборчої ординації бажає нині в Галичині не лише руске, але й польське населенє; а о тім може й п. президент міністрів сам переконати ся, коли схоче вислухати голосу польского народу і тих, що мають у него довіре, — а таких є навіть в польскім колі кількох, та лише під тероризмом, який там панує, не можуть вони тут відозвати ся.

Ми певні і переконані, що справедлива виборча ординація доведе заступників польского і руского народу до згоди. Але поки хтось третій живе із спору обох народів, поти очевидно роздуває ся той спір; а тепер навіть державна управа в Галичині всіми можливими способами провокує руский народ, щоби в нїм роздувати ненависть до Поляків і змусити єго до оборони та спонукати до провокації Поляків і тим способом ловити рибу в мутній воді.

Чи мало вам, панове, подавати приклади урядово авторизованих провокацій Русинів з остатних літ? Чи маю вам пригадувати сецесию шістьох руских студентів з львівского університету, викликану ілюною провокацією рускої молодіжи? Чи маю пригадувати страйк руских хліборобів, здавлений спеціяльно галицким способом, або стрільня і мордованє руских селян при виборах до державної ради і до сойму? Сеж факти, котрі забрали тут цілі засіданя. А п. президент міністрів, котрого тоді не було ще тутки, довідав ся з дебат сеї палати про страшні річи, які діють ся в Галичині, і коли й се спонукало єго до постанови подбати о виборчу реформу, то за те певно не лише руске населенє Галичини, не лише польский галицкий хлос, але й корона та Австрія мусять єму дякувати, бо лише тоді можна числити на те, що доведене вже до краю сільське населенє Галичини назад прихилить ся серцем до Австрії.

Ще й під управою теперішнього президента міністрів руский народ доси день в день буває прокованій, — розуміє ся під оукою могучого сторонництва, під охороною найвисших достойників галицких, котрі там є лише відоручни-

ками того сторонництва. Наведу лише оден приклад. Є в Товмачи староста Дуже добре знаний панам з польского кола (Голоси: Свобода!). Староста, що любить особливо рекрутами інтересувати ся. І той староста, котрого в кождім иннім краю в Австрії, вже давно були би прогнали, там урядує і мусить урядувати, бо він визначає ся одним: він є заїлм ворогом Русинів. Тепер від знов здав іспит із своїх старостинських спосібности. Коли ми хотіли в Товмачи обходити одно національне свято, він заборонив обхід, а в дотичнім письмі зневажливо висказав ся про історичну особу, котрій Русини присвятили тої обхід, і заборону умотивував якоюсь епідемією. Дивна лише річ, що товмачким Полякам вільно було того самого дня обходити мимо епідемії память повстаня з р. 1830; імовірно п. Свобода забезпечив їх від епідемії якимсь щіпленєм. (Веселість). Оттак того самого дня була епідемія для Русинів, але для Поляків не було її.

Ви знаєте вже, панове, бо о тім говорено тут нераз, що Русини в Галичині мають одну гімназію на 616.000 душ руского населеня; Поляки мають 36 гімназий. В прирівнаню до Поляків повинні би Русини мати 27 гімназий. (П. Романчук: Бо у Поляків припадає одна гімназия на 110.000, а Русинів одна на 616.000 мешканців. Се рівноправність!) Але й сї гімназії які маємо, не дають Полякам спокою, бо через те ростє число рускої інтелігенції. Ддятого нашу молодіж переслідуює ся при кождій нагоді. І так пр. двох руских учеників гімназияльних підозрівано, що вони брали участь в одной рускій маніфестації у Львові, бо їх десь недалеко бачено. (П. Романчук: Але зовсім не брали в ній участі!) Але припустім навіть, що брали. Їх зараз приарештовано і без ухвали учительского збору видалено зі школи. Та дивна річ, що незадовго по тім обходжено у Львові памятку польской революції; отже з польскою гімназияльною молодіжю поступило собі далеко лагідніше. Я в тим згоджую ся, бож треба пам'ятати о тім, що поступки гімназиястів ніколи не можна осуджувати тою самою мірою, що поступки дорослих людей, ще до того в Галичині, де молодіж з батьківським домі придивляє ся і прислухує ся національному шовінізмови і національній борбі старших. Але чому не прикладає ся тої самої міри до рускої молодіжи? Кождий нерозважний крок наших руских хлосців карає ся як найострійше. (П. Пастор: Польска і руска молодіж повинна учити ся!) О, так; був би то рай! Лише зробить, щоби так було!

(Конець буде).

Д О П И С ь.

З Бережан.

(Віде в Бережанах).

По вічах льокальних в справі реформи виборчої в Нараві, Слободі золотій, Саранчуках, Лашиї відбуло ся дня 20. грудня величаве віче в Бережанах. Про реформу виборчу говорив др. В. Бачинський незвичайно докладно і популярно. Селяни брали живу участь, прислухуючись уважно, перериваючи від часу до часу окликами в місцях більш діймаючих. На останок перестережено селян перед чорними духами вшепольскими, що раді би викликати різанину Жидів. Візвано селян, щоби тих очайдухів ловили і відставляли до суду. П. Старух звивав варід, щоби був готов повести борбу о розширенє права виборчого як найдалше. Не будь справедливої для Русинів реформи виборчої, вибухне страйк і бойкот загальний, безглядний. Руки при собі, а язик за зубами, а повстанє се, що в Ірляндії.

Резолюцій ухвалено кільканайцять. Не будемо всіх тут повторювати, бо знані суть з инших віч. Ухвалено між иншими домагати ся автономії народів, узнаня народности жидівської, побільшеня числа мандатів посольских в Галичині і справедливого їх розділу після числа населеня. Запротестовано против посередних виборів і загрожено безглядною борбою на спосіб ірляндский в разі покривдженя Русинів. Соймовій більшости висказано погорду за насильство в справі справедливих домагань руского народу

МАЛИЙ ФЕЙЛСТОН.

О. Павло Штокалко.

Цвѣти Марії.

XVII. Туга Марії.

1. Маріє! Ах, душа Твоя була сумна,
Як Сян на небо ся возніс;
Тоді на сьвітї Ти лишила ся сама,
Вмиваючись росою сліз.
2. І жила Ти немов лелія без води
Самітна у сьвятій землі,
Та все до трону Свого Сина слала Ти.
Душевну тугу і жалі.
3. Мов сонічник, що все звертає жовтий
(цвѣт
До сонця любого тепла,
Так Ти звѣртала ся до Сина кілька літ,
Та цвѣтами чеснот цвила.
4. Спокійно ждала Ти, на хвилю милу ту.
Коли з небес прийде Жених,
І возьме, Матінко, душу Твою сьвяту
В Сіон небесний, між Сьвятих.

Стация почтова
телегр. і заліз.
Unterthemenau.

Річний оборот
поверх
3.000 вагонів.

Унтертеменауска фабрика
виробів з глини
ІВАНА князя ЛІХТЕНШТАЙНА

в Unterthemenau bei Lundenburg, поручає:
гарні плити кафелів всякого рода і витривалості на
хідність, двірці, стайні, подвіри і т. п., дальше плити
мозаїкові в тисячах десенів від найпростішого до най-
богатшого виконання (річ а продукція 15 мільонів
плит) для церков, шкіл, фабрик і т. д., подвійно
поливани камінні рури, комини, ремі ові рури, поливані це-
гли (сухопрасовані з найвищою витривалістю для
пальових будівель, мокро прасовані для будови кана-
лів), плити до викладання стін і фасад, блискучі плити, да-
хівки всякого рода, натуральної краси і поливані у
всіх барвах, рури до дренованя, кафлі до печей.
Ілюстровані цінники даром і оплатно.
Число робітників 700.

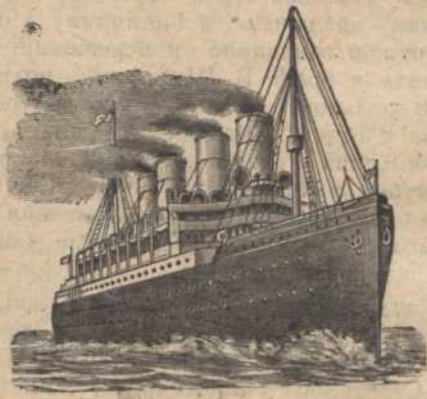
Кашель!

Хто на него терпить, най уживає ви-
пробованих усмиряючих і смачних

Kaiser's Brust-Caramellen

2740 нотар. потверджених сьвідощв стверджує
певний успіх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою
охоронною «Три сосни». Склади: у Львові: С. Гай,
аптека; Зигм. Рукер, аптека; Петро Міколай і
Ска, дрогуєрія; Якоб Байзер, аптека; О. ф. Віл-
клер і Син; Кароль Палевский, аптека; Ів. Піве-
лес; М. Лазовский аптека; Адольф Ашкенази,
аптека під зол слогом; І. Шіес-Юратинський,
аптека; Антон Ербар; Едмунд Курпер, дрогує-
рія; Лев Калбер, аптека в Бродах; Іоанн Фрід-
ман, апт. в Миколаєві; Зигм Ротенберг, аптека в
Олеську; Герм Енгландер в Перемишлянах; Мар-
тин Собель в Стрию; Д. Роінгер, апт в Зброві;
Моріц Вібрінг, апт. в Станиславові; Стан. Бурса,
в Косові; Юліян Новицкий, апт в Печеніжині; Е.
Стенцель, апт. в Коломий; Адольф Дуретер, апт
в Бережанах; Зигм. Ла дес, аптека в Вишнівчику;
Золодислав Наглік окр. апт. в Бережанах; Б.
Бальк, дрогуєрія в Станиславові; І. В. Лінк, дрог.
в Ярославі; Е. Геллер в Надвірні; С. В. Лянгінгер
в Самборі; Др. Юл. Францос, апт. в Тернополі;
Вільг. Ландесберг, апт. в Бродах; Здислав Завал-
кевич в Камінці; Г. М. Фішер апт. в Станиславові;
Аптека під Білим Орлом В. Філіпка в Н. Санчи;
Лавр. Цімерман маг. фарм в Підволочках; Ігн.
Гешелес, апт. в Городну; Ст. Фалішевский, апт.
в Балагороді.

До
Америци
і Канади

перевозить найдешевше і busідно
ЛІНІЯ КУНАРДА
заступництво для Галичини
ЙОСИФ АЙЛЕ
у Львові, улица Браєрівсна ч. 6.

ЗНАМЕНИТИЙ МІД ДЕСЕРОВИЙ

кураційний по 6 К. „раритас“ медоборів по 6 К.
60 сот. за 5 клгр. франко. Мід в плястрах 1 клг.
2 К. Від руского замовлення даю 20 сот. на бу-
дову театру.

Кореневич, емер. учитель, Іванчани
(77(1-?)
почта в місци.

Нова збірка

НОВЕЛЬ

Евгена Мандичевского

п. з. „СУДЬБА“

стоїть брош. 1 К 60 с. в сецес. оправі 2 К 10,
Замовляти в книгарні ім. Шевченка у Львові або
у автора в Тернополі. (1-6)

Colosseum
в пасажі Германів

при ул. Соняшній у Львові.
від 1. до 15. грудня 1905.

Нова сензацийна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В
неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. попол.
і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High-Life пред-
ставлено. Білети вчаснійше можна набути в
конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9
З купленим білетом на фотелі, ложі, і ряди
крісла можна їхати даром на представлени о-
нібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської
Каварні.

Житку і паперці СОКІЛ можна набувати в „Со-
нільсьнім Базарі“ у Львові
і у всіх торговлях в краю.

ДО КАНАДИ

як і до всіх других заморских земель переправляє НАЙДЕШЕВШЕ
повсюди знакома фірма:

V. KARLSBERG
HAMBURG, Ferdinandstrasse 15.

Поки хто шифарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами агентів корабельних.

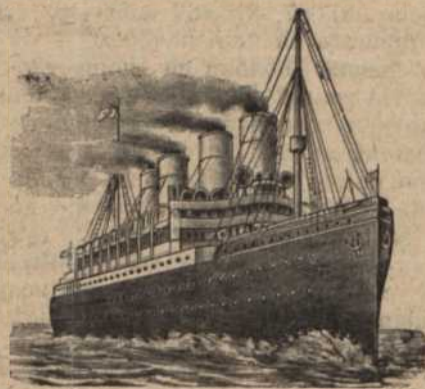
ПОДОРОЖ до Америки.

Ціни їзди

Гамбург-Новий Йорк

Поспінними парходами 7—9 днів корон 178
Почтовими парходами 10—11 днів „ 172
Антверпія-Канада „ 154
Гамбург-Буенос Айрес „ 142

Всяких інформацій що до їзди до Америки
Африки, Азії і прогулькових поїздок по Серед-
земнім морі уділяє

Лнія: Гамбург-Америка.

Генеральний репрезентант для Галичини:

І. ЕТТИНГЕР, у Львові, ул. Городецька 95.